

Суд

Симоненко Василь Андрійович

Параграфи присіли біля столу,
Примітки причаїлись по кутках,
Очима гострими підсудну прокололи
Цитати із багнетами у руках.

І циркуляр дивився в окуляри,
І грілися роззяви біля груб,
І вказівки скакали, як примари,
Із телефонних мудрих труб.

— Вона чужа, — параграфи сказали,
— Вона не наша, — мовив циркуляр.
— Нечувана, — примітки пропищали.
І в залі знявся лементі базар.

І циркуляр на них поглянув строго,
І зал заворушився і затих...
...І роз'яли її, небогу,
В ім'я параграфів товстих.

Вона даремне присягала слізно,
Що не чинила і не чинить зла.
Була у суддів логіка залізна:
Вона ні в які рамочки не лізла,
Вона — новою думкою була.

1963

Джерело: *Симоненко В. А. У твоєму імені живу.* — К.: Веселка, 1994

Постійна адреса: http://ukrlit.org/symonenko_vasyl_andriiovych/sud